

Skatter er den, at de, naar der ikke er noget som helst Fællesskab, med rene og skjære Ord figes at være særlige Anliggender, og der er altsaa kun een af to Ting at vælge imellem. Enten er der et virkeligt Fællesskab tilstede, som ikke blot er en Spøg eller et Navn, hvorunder det Hele vedligeholdes, eller ogsaa maa man komme til os med Alt, hvad der angaaer Indtægtsager, Skattevæsen etc. Der staaer med rene og skjære Ord, at naar en saadan Sag vedrører Kongeriget alene, er den et særligt Anliggende, og der behøves da ingensomhelst Indvilligelse til at flytte den over til dette, men først naar vi have alle Indtægtskilderne i vor Haand, ere vi i Stand til at kontrollere den Brug eller Misbrug, der gøres af dem ved Udgifterne. Dette maa være nok til at vise, at ingen Mand i Verden, der har det — jeg tør nok sige — allerfjerneste Begreb om, hvorledes en Stat skal styres i vanskelige Tider, har kunnet tænke sig ind i en saadan Tilstand som den, hvori vi nu ere. Den er aldrig bleven forudsæet, og den kan aldrig blive retfærdig.

Formanden: Jeg vil blot bemærke, at vi vistnok Alle føle de Besværigheder og Vanskeligheder, som ere forbundne med Tilstanden, saaledes som den er, men at det derfor ogsaa tør antages, at Alle ønske at komme ud af den saasnart muligt, paa den Maade, som det nu kan stee.

Sfcherning: Ønske vi Alle dette, og ønsker Regjeringen det, kan den gjøre det, naar det skal være, uden at krænke nogen Lov, idet den tværtimod derved opretholder Staten i dens eget Væsen som en Enhed. Det er for den Sags Skyld, vi have gjort en Arvelov, men ikke for at have Staten deelt i to Omraader, et Rigsdags- og et Rigsraads-Omraade.

Sage: Det ærede Medlem, som nu satte sig, har saalænge lært os, at man skal leve af Inconsequentser, at han maa undskyldte os, om vi ikke nu kunne følge ham paa den bestemte og consequente Wei, hvorpaa han er slaaet ind. Jeg skal ikke trættes med ham herom, men kun sige, at skjøndt det er muligt, at han kan have

Ret i Spørgsmaalene om alle disse Sager, vil jeg dog bede ham om at tilgive os, hvem han som sagt har lært Inconsequentser, at vi begaae nogle saadanne.

Sfcherning: Jeg har ikke lært det ærede Medlem nogen Inconsequents, men jeg har lært ham ikke saaledes at være consequent, at han for Consequentsens Skyld sætter Virkeligheden tilside. Min Inconsequents i politiske Sager ligger i det Objective, ikke i det Subjective. Subjectivt har det ærede Medlem neppe været consequentere end jeg, men objectivt tager jeg Sagen, som den er; jeg tager Sandheden og ikke Løgnen.

P. Pedersen: Det er kun en enkelt Bestemmelse, jeg skal tillade mig at omtale, fordi jeg troer, at det vilde vise sig uheldigt, om den blev staaende i Loven som den staaer. Det er den Bestemmelse, at Indtægter under 200 Rd. ere skattefrie paa Landet. Den er væsentlig indsat for at staae de smaa Indtægter, men jeg troer, at det vil vise sig, at der ved ikke alene disse ville blive staaende, men at temmelig store Capitaler ville kunne forsvinde ved Bestemmelsen af Indkomsskatten. Naar en Mand s. Ex. eier en Capital af 10,000 Rd. ved Siden af en Landeiendom, og denne Mand har 5 Børn, kan han frigjøre sig for at betale Skat af denne Capital ved at fordele de 10,000 Rd. mellem sine Børn; naar han giver ethvert af dem 2,000 Rd., er Ingen af dem skattepligtig. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) udtalte, at Hovedprincippet i Loven maatte være at træffe Indkomsten i det rette Forhold, men jeg troer, at det Bigtigste er overhovedet at finde Indkomsten, hvor den er. Jeg skal derfor henstille til det eventuelle Udvalg at tage under nærmere Overveielse, hvad jeg her har anført, og jeg haaber, at der vil kunne findes en Bestemmelse, hvorved Sigt vil kunne forhindres.

Griehsen: Der er allerede af ærede foregaaende Talere gjort opmærksom paa, at Sylland, hvis denne Lov kommer ud, vil komme til at betale to Gange Skat i eet Aar. Der er gjort opmærksom paa det Uheldige heri for